

ELŐSZÓ

Nagy kincs az élet. Minden az élet körül forog. Egyre jobban elvilágiasodó életünk ma különösen odafigyel mindenre – kényelemre, környezeti kérdésekre stb. –, csak éppen az „élet Forrását” hanyagolja el, hagyja figyelmen kívül.

Az alábbi mű – nevezzük így, mert nem kizárt a műfajára nézve változatos megjelenés sem – a Forrásra szeretné ráirányítani a figyelmet, mégpedig, a Forrás forrása segítségével.

Magyarázatként csupán egy rövid történet. Valaki érdeklődött a szolgálatot teljesítő görög katolikus atyánál, hogy miért nincs hittan a gyerekeknek. Az illető pap válasza röviden ennyi volt: a Keleti Egyházban a Liturgia tanít. (Igaz a megállapítás, de nem válasz a feltett kérdésre.) Viszont minél tovább elemeztem magamban ezt a mondatot és figyeltem a liturgikus szövegekre, annál jobban megerősödtem a gondolatban. Sok-sok szertartáson való nyitott fülű és szívű hallgatás láttatta ezt be velem és erősített abban.

Hasonló érzések kialakulását szeretném előidézni az olvasókban, remélhetőleg olykor hallgatóban is. Bízva abban, hogy a következő sorokkal való találkozás után

rendszeres liturgikus részvételen igazolják tapasztalatomat, az idézett atya kijelentését.

Kívánom, hogy az olvasók kerüljenek minél közelebb a Forráshoz!